

АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ
КАНДИЛЦЕТО НА БАБА
ТИША

chitanka.info

Надвечеръ баба Тиша, старата самотница, се прибра въ кжщурката си съ запретната престилка. Въ престилката си тя носѣше класове, забравени отъ жетваритѣ въ житнитѣ стърнища. Като прекоси двора, старицата седна предъ кжщи и започна да рони зърната отъ класоветѣ. Нейната едничка кокошка Чернушка, щомъ видѣ стопанката си, проточи шия и почна да кълве зърната.

— Охъ, на баба душичката! Колко ми е огладнѣла! — заговори баба Тиша и загледа съ умиление кокошката.

Като си напълни гушата, Чернушка прескочи прелѣза, слѣзе къмъ рѣката, напи се хубаво и се върна въ курника. Баба Тиша надникна следъ нея, бръкна въ полога и набута едно яйце. Очитѣ й свѣтнаха.

— Света Богородице, туй яйце ще си го скжтамъ за недѣля. Съ него ще отговѣя и ще си облажа душата.

И зарадваната старица тръгна къмъ стаята си.

Върнаха се стадата отъ паша. Падна вечеръ. Зашумѣха царевицитѣ отвждъ рѣката. Баба Тиша натроши въ една прѣстена паничка сухъ хлѣбецъ, направи си попара съ вода и почна да сърба. Като си похапна, тя стори три поклона предъ иконата и си легна. Тъкмо въ туй време запръщѣ запаленото кандило и угасна. Маслото му се бѣше свършило.

— Въ стѣкълцето имамъ масълце още за една вечеръ, — помисли си самотната бабичка — като се свърши и то, ще остана въ тъмнина.

И задрѣма. На сънь тя чу какъ нѣкой похлопа на вратата.

— Кой хлопа? — дигна се баба Тиша.

— Азъ съмъ. Единъ закжснѣлъ пжтникъ. Пусни ме да пренощувамъ въ твоя домъ!

Старицата се зарадва. Отключи вратата.

— Добре дошелъ! — рече тя.

Пжтникътъ влѣзе. Изпъшка въ тъмнината и сложи на земята торбичката и тояжката си.

Баба Тиша се наведе надъ огнището, разбута заровенитѣ вжглени, стжкна огънь. На свѣтлината тя видѣ, че нейниятъ гостенинъ е много старъ човѣкъ, пригърбенъ, съ хлѣтнаги очи.

— По каква работа ходишъ? — попита старицата.

— Далеченъ пжтъ бия. Обикалямъ лжзовния свѣтъ. Търся нѣщо.

— Какво?

— Ако ти кажа — ще ми се смѣешъ. Диря заровено имане. Наумилъ съмъ да направя една чешма, край широкъ пжть, кждето вървятъ много хора. Натрупахъ голѣми грѣхове. Искамъ да ги изкупя, като сторя нѣкоя добрина за хората. Много съмъ уморенъ и гладенъ.

Баба Тиша се запретна, грабна отъ солницата едничкото яйце на Чернушка, сложи тиганя на огнището, излѣ последната лъжица масло отъ шишенцето и опържи яйцето. Гостенинътъ изкара отъ торбичката си порѣзница черъ хлѣбъ и почна да топи зальцитѣ.

— Тука е тъмно — проговори той — защо не запалишъ кандилото?

— Нѣмамъ масло — отвърна баба Тиша. — Свършихъ го.

— Утре го напълни съ вода отъ чешмата. Не е хубаво да стои праздно.

Гостенинътъ похапна набърже, подложи подъ главата си торбичката и легна край огнището. Баба Тиша влѣзе въ стаята си, легна и се замисли:

— Чуденъ човѣкъ. Дано му помогне Господъ да намѣри имането, за което е тръгналъ на стари години.

На сутринята, когато баба Тиша се дигна и отиде да събуди гостенина си — не го намѣри. Той си бѣше заминалъ въ зори. Старицата разтрѣби кжщата, помете, взе кандилото отъ иконостаса и слѣзе къмъ каменната чешма. Изми хубаво малкото си свѣтилниче, напълни го съ бистра вода и го отнесе пакъ въ кжщи. Но щомъ го положи предъ иконата — то се запали самичко и заблещука. Баба Тиша дълго стоя предъ иконата и гледа захласната малкото пламъче. Следъ туй отиде въ курника да хвърли шепа зърна на кокошката и по старъ навикъ брѣкна въ полога. Напипа топло яйце. Изнесе го навънъ и що да види? Този пжть Чернушка бѣше снесла едно златно яйце.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.